

"Blown Away- The Shofar as Soundtrack of the Soul & Rosh HaShana"

1. במדבר כט, א

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם.

2. יחזקאל לג

(א) ויהי דבר ד' אלי לאמר: (ב) בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: (ג)
וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם:
(ד) ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו
יהיה:
(ו) והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב
ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש:

3. במדבר י

(א) וידבר ד' אל משה לאמר:
(ב) עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה
ולמסע את המחנות:
(ג) ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד:
(ד) ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל:
(ה) ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה:
(ו) ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו
למסעיהם:
(ז) ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו:
(ח) ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדורותיכם:
(ט) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצור אתכם והרעתם בחצצרות
ונזכרתם לפני ד' אלהיכם ונושעתם מאיביכם:
(י) וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני ד' אלהיכם:

4. במדבר לא

(א) וידבר ד' אל משה לאמר:
(ב) נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך:
(ג) וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדיו לתת
נקמת ד' במדיו:

(ו) וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלֶף לַמָּטָה לַצָּבָא אֹתָם וְאֶת פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לַצָּבָא וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ וְחֻצְצֹרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ.

5. נחמיה ח

(א) וַיֹּאסְפוּ כָל הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לַעֲזָרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת יִשְׂרָאֵל:

(ב) וַיָּבִיא עֲזָרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הָקָהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לְשִׁמְעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

(ח) וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱ-לֹהִים מִפֶּרֶשׁ וְשׁוֹם שָׁכַל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא:

(ט) וַיֹּאמֶר נְחֻמְיָה הוּא הַתַּרְשֶׁתָּא וְעֲזָרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת הָעָם לְכָל הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ הוּא לְד' אֱ-לֹהֵיכֶם אֵל תִּתְאַבְּלוּ וְאַל תִּבְכּוּ כִּי בּוֹכִים כָּל הָעָם כְּשִׁמְעָם אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

(י) וַיֹּאמֶר לָהֶם לֵכוּ אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וְשִׁתּוּ מִמִּתְקִים וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם לְאַדְנֵינוּ וְאַל תַּעֲצֹבוּ כִּי חֲדוֹת ד' הִיא מַעֲזָכֶם:

(יא) וְהַלְוִיִּם מַחֲשִׁים לְכָל הָעָם לֵאמֹר הִסּוּ כִּי הַיּוֹם קֹדֶשׁ וְאַל תַּעֲצֹבוּ:

6. תהלים מז

(ו) עֲלֶה אֱ-לֹהִים בְּתְרוּעָה ד' בְּקוֹל שׁוֹפָר.

7. ר"י קארו, שולחן ערוך אורח חיים סימן תקצז, סעיף א
אוכלים ושותים ושמחים, ואין מתעניין בר"ה ולא בשבת שובה; אמנם לא יאכלו כל שבעם, למען לא יקלו ראשם ותהיה יראת ה' על פניהם.

8. תלמוד בבלי, מסכת ראש השנה, לב ע"ב

מכלל דבראש השנה ליכא הלל, מאי טעמא? - אמר רבי אבהו: אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים? - אמר להם: אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו - וישראל אומרים שירה?

9. רמב"ם, הלכות מגילה פרק ג, הלכה ו

אבל ראש השנה ויוה"כ אין בהן הלל לפי שהן ימי תשובה ויראה ופחד לא ימי שמחה יתירה.

10. רמב"ם, הלכות אבל פרק י

וכן ראש השנה ויום הכפורים אין דבר מדברי אבלות נוהג בהן, וכל הקובר את מתו אפילו שעה אחת קודם הרגל או קודם ראש השנה ויום הכפורים בטלה ממנו גזירת שבעה,

11. רמב"ם, הלכות תשובה פרק ג

כך בכל שנה ושנה שוקלין עונות כל אחד ואחד מבאי העולם עם זכיותיו ביום טוב של ראש השנה.

12. רמב"ם, הלכות שבת פרק כט
בראש השנה אומר: ותתן לנו ה' א-להינו באהבה את יום טוב מקרא קודש הזה.

13. רבנו אשר (הרא"ש), מסכת ראש השנה פרק ד, יד
ורב האי כתב אין מנהג לומר חגים וזמנים לששון וכן המנהג פשוט בזמן הזה בכל המקומות.

14. כלבו, סימן סז- וכתבו הגאונים ז"ל שאין אומרים "ותתן לנו ה' א-להנו מועדים לשמחה" כמו בשאר ימים טובים לפי שאין זה רגל לשמחה אלא להיות עומד באימה וביראה.

15. תלמוד ירושלמי, ראש השנה פרק א, הלכה ג
אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחים זקנם ואוכלין ושותין ושמחים יודעין שהקב"ה עוש' להן ניסים

16. הר"י סירקיס, בית חדש (הב"ח), אורח חיים, סימן תקפ"ב
יש מקשין לפי זה ילבוש בגדים מרוקמים וצבעי ארגמן?! ונראה לי, דאם כן אין כאן הוכחה שבטוח בו ית' כי שמא אינו מיוחד מיום הדין כלל ואינו חש. אבל כשלוש לבנים זוכר ביום המיתה. אי נמי, מראה הסליחה על דרך "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו וגו'" (ישעיהו א).

17. הראי"ה קוק, מגד ירחים, תשרי, עמ' ה
חשבון הנפש וסילוד היראה- הם ניר התשובה; אומץ הדעת וצהלת הרוח- ראשית תבואתה.